

Credința și fapta

Apariție
neîntreruptă
din anul 2002.

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a 13-a după Rusalii

1 septembrie:

Începutul anului bisericesc



În tradiția liturgică a zilei, începutul Anului Bisericesc este legat de creație, mulțumire pentru darurile lui Dumnezeu și începutul unei noi perioade de rodire. Sărbătoarea este numită explicit „Începutul Indictionului, adică Anul Nou” în Mineiul pentru 1 septembrie.

„Vremea de acum este scurtă; să răscumpărăm timpul.”
— Sfântul Ioan Gură de Aur, Omilia a XI-a la Coloseni

„Să umblăm cu înțelepciune și să răscumpărăm vremea.”
— Sfântul Ioan Gură de Aur, Omilii la Coloseni

„Nu spune: «Măine mă voi pocăi», căci nu știi dacă vei ajunge până mâine.”
— Sfântul Efrem Sirul

„Iubește sărăcia, ca să te îmbogățești în Dumnezeu.”
— Sfântul Isaac Sirul

„Nu te mira căderii; nu te mira decât că nu te ridici.”
— Sfântul Ioan Scărarul, Scara dumnezeiescului urcuș

Evangelhia duminicii

Ev. Matei 21, 33-44

Pilda lucrătorilor celor răi

Zis-a Domnul pilda aceasta: Era un om oarecare stăpân al casei sale, care a sădit vie; a împrejmuit-o cu gard, a săpat în ea teasc, a clădit un turn și a dat-o lucrătorilor, iar el a plecat departe. Când s-a apropiat vremea roadelor, a trimis pe slujitorii săi la lucrători ca să ia partea lui de roade. Dar lucrătorii, punând mâna pe slujitori, pe unul l-au bătut, pe altul l-au omorât, iar pe altul l-au ucis cu pietre. Din nou a trimis alți slujitori, mai mulți decât cei dintâi, și au făcut acelora tot așa. La urmă, a trimis la ei pe fiul său, zicând: Se vor rușina de fiul meu. Iar lucrătorii viei, văzând pe fiul, au zis între ei: Acesta este moștenitorul; veniți să-l omorâm și să avem noi moștenirea lui. Și, punând mâna pe el, l-au scos afară din vie și l-au ucis. Deci, când va veni stăpânul viei, ce va face acelor lucrători? I-au răspuns: Pe aceștia răi, cu rău îi va pierde, iar via o va da altor lucrători, care vor da roadele la vremea lor. Zis-a lor Iisus: Oare n-ați citit niciodată în Scripturi: «Piatra pe care au nesocotit-o ziditorii, aceasta a ajuns să fie în capul unghiului. De la Domnul a fost aceasta și este lucru minunat în ochii noștri»? De aceea vă spun vouă că Împărăția lui Dumnezeu se va lua de la voi și se va da neamului care va face roadele ei. Cine va cădea pe piatra aceasta se va sfărâma, iar pe cel peste care va cădea ea, îl va zdrobi.

„Dumnezeu ne-a încredințat via Sa, nu ca să o stăpânim după voia noastră, ci ca să aducem roade vrednice de Împărăție.”
— Sfântul Ioan Gură de Aur

Cine sunt cele 16 sfinte femei române canonizate în anul 2026

(continuare din numerele anterioare)

Sfânta Cuvioasă Antonina de la Tismana, 23 Decembrie

Sfânta Cuvioasă Antonina (Diaconu) (7 martie 1923 – 23 decembrie 2011) a fost o viețuitoare „nebună pentru Hristos” a Mănăstirii Tismana.

La vârsta de 26 de ani, o tânără frumoasă, purtând o rochie din catifea roșie, a pășit în viața monahală. Avea o voce deosebit de plăcută și o prezență aparte. După intrarea în mănăstire, i s-a încredințat ascultarea la porci, o slujire smerită pe care a împlinit-o vreme de patruzeci de ani, la câteva sute de metri de obște.

Dorind să participe la slujbele de noapte, se lovea adesea de porțile încuiate ale mănăstirii. În fața acestui obstacol, a ales să transforme locul ascultării sale în propriul altar. Se ruga în pădure, unde era zărită făcând sute de metanii. Într-o zi, a povestit cu bucurie că s-a întâlnit în pădure cu o femeie înveșmântată în negru, cu mantie și toiag – o întâlnire tainică, pe care ea a identificat-o drept o vedenie a Maicii Domnului.

Maica Antonina avea o evlavie aparte față de Maica Domnului și față de Sfântul Nicodim de la Tismana. Viața ei duhovnicească era ascunsă sub o formă de nebunie pentru Hristos, iar unele maici o priveau ca fiind ieșită din comun. Obişnuia să adune mâncare sub pat, care în timp se strica și emana un miros greu, spre neplăcerea celor din jur. Însă, în pofida aparențelor, sufletul ei era înrădăcinat în rugăciune și simplitate.

Spre deosebire de altele, ea reușea să se împărtășească mai des, în ciuda numeroaselor piedici. Mărturisea că un ierarh i-a recomandat să se apropie mai frecvent de Sfintele Taine, iar ea, cu mult curaj, împlinea acest îndemn. Dumnezeu o lumina mereu cum să procedeze, astfel încât să nu rămână lipsită de Euharistie.

La un moment dat, câțiva părinți din Sfântul Munte au venit în România pentru a căuta suflete îmbunătățite. Deși inițial nu fusese invitată la întâlnirea cu ei, a ajuns să le atragă atenția în mod providențial. După ce au cunoscut-o, părinții au fost profund impresionați de trăirea ei duhovnicească.

Maica nu era apreciată în mod deosebit în mănăstire, însă nici nu căuta recunoaștere. Trăia cu multă mulțumire duhovnicească, iar vorbele ei, de fiecare dată, se adevăreau. Deși era văzătoare cu duhul, nu făcea caz de darul primit, ci continua să trăiască în ascuns.

Un episod grăitor despre puterea rugăciunii sale a fost relatat iarna, când un copac uriaș s-a

prăbușit pe versantul din fața mănăstirii. În ciuda zăpezii și a dimensiunii copacului, maica a fost zărită trăgând de trunchiul acestuia, făcând semnul crucii neconținut. Trei zile mai târziu, copacul fusese deja dus în vale de ea și folosit pentru focul cu care pregătea mâncarea porcilor. Nimeni nu și-a putut explica cum reușise, dar toți au recunoscut că numai Dumnezeu îi putea fi sprijin.

A fost canonizată ca sfântă de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române în ședința sa din 1 iulie 2025, cu titulatura „**Sfânta Cuvioasă Antonina de la Tismana**” și prăznuirea în ziua de **23 decembrie**.



Troparul Sfintei Cuvioase Antonina de la Tismana

Glasul 8

Întru tine, maică, cu osârdie s-a mântuit cel după chip; că, luând crucea, ai urmat lui Hristos; și lucrând, ai învățat să nu se uite la trup, căci este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii împreună se bucură, Cuvioasă Maică Antonina, duhul tău.

Creștinii ortodocși care cunosc rânduiala liturgică a Bisericii noastre știu că 1 septembrie este ziua când începe un nou an bisericesc. În această zi, în Biserica Ortodoxă se face „începutul Indictionului, adică a anului nou bisericesc”, după cum precizează Sinaxarul din Minei, la data de 1 septembrie. De ce face acest lucru Biserica precizează textul Sinaxarului: „Trebuie să știm că Biserica lui Dumnezeu prăznuiește Indictionul, luând obicei de la cei bătrâni; că era obicei la romani să se facă începătura anului de la acest Indiction. Că Indictionul la romani însemna poruncă și arătare. Și pentru că în această zi a intrat Domnul nostru Iisus Hristos în sinagoga iudeilor și, deschizând cartea, a aflat locul unde era scris: Duhul Domnului este peste Mine, pentru care M-a uns să binevestesc săracilor; M-a trimis să vindec pe cei zdrobiți cu inima; să propovăduiesc robilor dezrobirea și celor orbi vederea; să slobozesc pe cei apăsați și să ves-tesc anul plăcut Domnului (Luca 4, 18-19). Apoi, dând cartea slujitorului și șezând, a zis: Astăzi s-a împlinit Scriptura aceasta în urechile voastre (Luca 4, 21). Încât s-au mirat popoarele de cuvintele Darului ce ieșea din gura Lui”.

Ieromonahul athonit Makarios Simonopetrilul explică termenul de indiction, arătând că vine din latinescul „indictio”, care înseamnă declarare. Acest termen era folosit de împărații romani pentru a stabili prin decret imperial la fiecare 15 ani valoarea impozitării anuale în acest interval de timp necesar întreținerii legiunilor romane. „Prin extindere, s-au numit indictione și ciclurile de 15 ani începute sub Caesar Augustus cu 3 ani înainte de nașterea lui Hristos.”

Despre momentul în care Biserica a adoptat Indictionul aflăm din textul „Cronologia creștină” al părintelui Gheorghe Metallinos. El precizează că acest lucru s-a petrecut în anul 327, iar pentru creștini Indictionul reprezenta o perioadă de 15 ani folosită „în datarea înscrisurilor și a evenimentelor. După scurgerea acestei perioade de timp, începea un nou indiction și era stabilit un an de referință (...). Acest sistem a existat în întreaga lume creștină în perioada Bizanțului, dar s-a continuat și în scrierile grecești post-bizantine”.

În virtutea acestei tradiții bizantine, în fiecare an, Patriarhul Ecumenic de Constantinopol, Bartolomeu, adresează la începutul Indictionului un cuvânt în care precizează că acum, la 1 septembrie, prăznuim „din nou Indictionul bizantin” și este inaugurat „un nou an al milei lui Dumnezeu”.

Despre frumusețea imnologică prin care se marchează liturgic începutul anului bisericesc la 1 septembrie, Mitropolitul grec Ierotei de Nafpaktos precizează: „Slujba acestei zile cuprinde toată bogăția imnologică a Bisericii noastre pri-vitoare la începutul anului bisericesc. Citind slujba acestei zile, constatăm cum voiește Biserica să trăiască în fiecare an creștinii, pentru ca el să fie mântuit și binecuvântat de Dumnezeu”.

Acest lucru este mărturisit de profunzimea teologică a imnului închinat Indictionului de la sfârșitul slujbei Utreniei din ziua de 1 septembrie: „Cel ce cu negrăită înțelepciune ai așezat toate, Cuvinte al lui Dumnezeu, Hristoase Dumnezeule, Care vremuri și ani mai înainte ai rânduit nouă, lucrurile mâinilor Tale le bine-cuvântează, și pe cei binecredincioși, cu puterea Ta, veselește-i, dându-le putere asupra vrăjmașilor, ca un bun și de oameni iubitor”.

Articol preluat din Ziarul Lumina (autor pr. Ciprian Florin Apetrei)

Doamna Maria Maței a fost chemată la Domnul



După o grea suferință creștinește îndurată, inima dragei noastre Maria Maței a încetat să mai bată, lăsând un gol imens în familia sa, în Comitetul parohial al Bisericii Toma Cozma și în sufletele celor care am cunoscut-o. A fost între noi ca un motor, care ne mobiliza în ducerea la bun sfârșit a acțiunilor și activităților organizate de parohie. Mai mult, în ultimii ani ne-a înfățișat încă o trăsătură nobilă a personalității sale: iubirea de frumos reflectată în purtarea de grijă pentru florile din parcul parohial. Admirându-le astăzi, ne gândim cu drag la cea care devenise „florărea de serviciu”, care împreună cu soțul Petru, aproape în fiecare săptămână aducea flori sau cele necesare pentru florile din parc.

Ne vor lipsi cuvintele ei așezate și pline de sinceritate, sfaturile și îndemnurile pe care le oferea cu generozitate de mamă, purtarea ei de grijă pentru Casa Domnului și pentru slujitorii ei. Ne va lipsi prezența ei tonică și optimistă cu care încuraja pe toți, dar știm că rugăciunea ei ne va însoți din ceruri, iar dragostea cu care s-a dăruit vieții de familie și comunităților bisericești pe care le-a însuflețit își va primi binemeritata cunună.

În semn de respect și prețuire pentru tot ceea ce a făcut pentru Biserică, astăzi sicriul ei va fi așezat în Sfântul Lăcaș, pentru a participa la ultima Liturghie, alături de noi, de soțul Petru, de copiii ei dragi Cătălin, Cezar și Cătălina, de ginere, de nurori și de nepoți, pe care atât de mult i-a pomenit în rugăciunile sale. Sicriul va rămâne în biserică până mâine, luni, 31 august, urmând a fi dus apoi la parohia din localitatea Soci, unde va fi oficiată slujba de înmormântare.

La sfârșitul Sfintei Liturghii, vă rugăm să ne fiți alături pentru slujba Stâlpilor de rugăciune și momentele evocatoare care vor urma.

**DUMNEZEU SĂ O IERTE ȘI SĂ O ODIHNEASCĂ
ÎN PACE ÎNTRU ÎMPĂRĂȚIA SA!**

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
(Coordonator principal)
Preot coslujitor Florin Aurel Călugăru, tel. 0752 900 697
Voluntari:
*Relații Publice: tel. 0741 706 602, Vasilica Onofrei
*Administratori site parohie/pagină facebook:
Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei
* Alte activități: Valentin Burlacu
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO95 BTRL RONC RT06 6735 6201, Banca Transilvania, CIF: 11198095.

Vizitați-ne pe
facebook

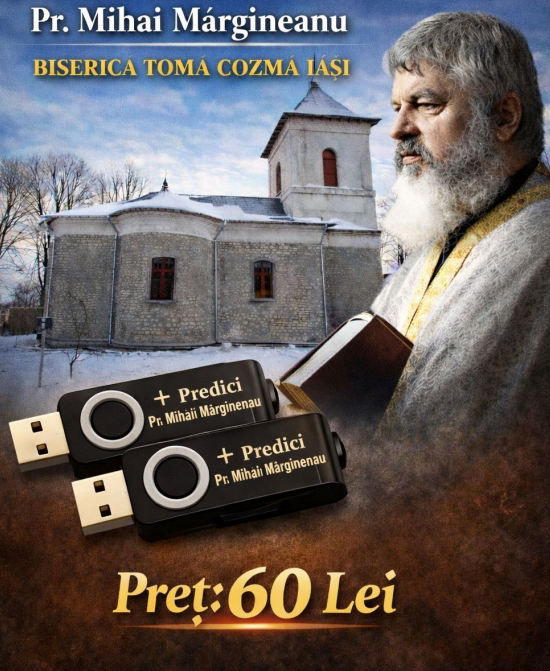


Biserica Toma
Cozma

Predici înregistrate în anul 2011

Pr. Mihai Mărgineanu

BISERICA TOMA COZMA IAȘI



Preț: 60 Lei

Program liturgic la Biserica Toma Cozma

Duminică, 30 august,
7.30 Utrenia, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie
18.00 Paraclisul Maicii Domnului

Mărti, 1 septembrie,
7.00 Utrenia, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie.
Slujba de Tedeum la început de an bisericesc

Vineri, 4 septembrie,
18.00 Taina Sfântului Maslu

Sâmbătă, 5 septembrie,
7.30 Utrenia, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie
18.00 Slujba Vecerniei

După fiecare slujbă de seară, cei care doresc se pot spovedi, urmând a se împărtăși în cadrul Sfintelor Liturghii din sâmbete. Duminici sau sărbătorile notate cu roșu în calendar.

ECOUL EVANGHELIEI – UN GÂND DIN DUMINICA TRECUTĂ

Să unim rugăciunea cu viața curată și cu milostenia față de săraci, îndeamnă Patriarhul Daniel

Pornind de la întrebarea tânărului bogat despre dobândirea vieții veșnice, Preafericirea Sa a explicat că respectarea poruncilor reprezintă un început al vieții creștine, dar nu este suficientă pentru desăvârșire.

„Pentru a fi desăvârșit, nu este suficient să fii credincios și moral, adică să nu faci răul, ci trebuie să fii și milostiv sau darnic”. Părintele Patriarh Daniel a subliniat că tânărul, deși își păstrase poruncile încă din copilărie, rămânea legat sufletește de averile sale, de care Mântuitorul îi cere să se desprindă prin a-i ajuta pe săraci: „Caută totuși ceva mai mult decât poate să-i ofere bogăția materială”. „Pentru omul care caută viața veșnică, harul lui Dumnezeu transformă imposibilul în posibil, schimbă lăcomia de avere în darnicie, în comuniune de iubire cu Dumnezeu și cu semenii”.

„Bunurile materiale limitate și trecătoare nu pot da omului sentimentul împlinirii și al desăvârșirii sale, nici arvuna vieții veșnice. De ce? Pentru că sufletul omului, creat după chipul lui Dumnezeu, Cel infinit și etern, este atât de dornic de iubire nelimitată și veșnică, încât nimic din lumea aceasta materială limitată și trecătoare nu-L poate mulțumi pe deplin”.

Părintele Patriarh Daniel a subliniat că răspunsul acestei căutări a tânărului bogat este iubirea milostivă față de semenii, ca împlinire a legilor.

„Nu ne putem mântui numai prin evlavie și conduită morală dacă nu suntem și milostivi atunci când avem multe bogății materiale”.

„Nu este suficient să nu săvârșești răul, ci trebuie să faci mult bine ca să fii desăvârșit. Iar cel mai mare bine pe care îl putea săvârși acest tânăr bogat față de semenii săi era ajutorarea săracilor, adică milostenia față de ei”, a spus Preafericirea Sa.

Sursa: basilica.ro